

foreligger til Behandling i dette Ting, kan jeg i eet og alt anbefale det til velvillig Fremme.

Jeg skal kun til Slutning for Tydeligheds Skyld gøre opmærksom paa, at man ved danske Skibe i denne Forbindelse vil være berettiget til ogsaa at forstaa islandske Skibe, saaledes at Varer, som forsendes med islandske Skibe, vil komme ind under Forsikringen.

Dalsgaard: Det Lovforslag, vi vedtog forleden Dag om Forsikring, angik Skibes Søforsikring mod Krigsfare, det foreliggende omhandler Ladningers Forsikring mod Krigsfare, men i Virkeligheden har begge Lovforslag samme Formaal, nemlig at lette og fremme vor Ind- og Udførsel og endvidere i nogen Maade at gavne vor Skibsfart. Disse Formaal kan jeg for mit Vedkommende fuldt ud billige, og jeg kan ogsaa billige det foreliggende Lovforslag i dets Enkeltheder, billige dets Affattelse. Det er, som den højtærede Minister bemærkede, udarbejdet af den samme Kommission, som har udarbejdet Lovforslaget om Forsikring af Skibe mod Krigsfare, og har sikkert faaet en meget grundig og alsidig Overvejelse og Behandling, som det ogsaa siden har faaet i Handelsministeriet, der har tiltraadt det. Det adskiller sig fra Loven om Forsikring af Skibe særlig paa to Punkter, idet Forsikringen her er frivillig, og Staten er aktiv Deltager ogsaa i et eventuelt Over-skud, men efter Omstændighederne er begge disse Forandringer vist rigtige. — Jeg skal endnu kun tilføje, at jeg haaber, at Præmiebeløbet vil blive sat saa lavt, som det paa nogen Maade gaar an. Jeg erkender, det er vanskeligt at sætte Præmien rigtigt. Som jeg sagde ved Forhandlingen om Lovforslaget om Fiskerfartøyers Forsikring: der foreligger intet Grundlag, hvorpaa man kan beregne disse Krigsforsikringspræmier, man er derfor paa gyngende Grund, men saa meget lettere kan der være Tale om at sætte Præmien lidt højere eller lidt lavere, og jeg henstiller, ligesom jeg gjorde, da vi forhandlede om Skibes Forsikring, at man vogter sig for at faa Præmierne sat højere, end hvad man maa anse lige kan gaa an, særlig saa længe der ikke er sket nogen Skade. Thi i samme Grad, som man sætter Præmien højt, svækker man Opnaelsen af det Formaal, man har med begge Lovforslag. Særlig vilde jeg finde det meget uheldigt, om man satte Præmien for vor Eksport højere end lige til. Det vilde

visst ogsaa være uheldigt i den Henseende, at saa vilde vor Landbrugseksport f. Eks. vedblive selv at løbe Risikoen, som den har gjort hidtil, og saa vilde den nye Forsikringsforening gaa Glip af den største Kunde, der kunde være Tale om at inddrage.

Maa jeg maaske endnu tilføje en Bemærkning om § 7 i det foreliggende Lovforslag, der jo omhandler Forholdet i Tilfælde af, at der udbryder Krig. § 7 i det foreliggende Lovforslag er i den Henseende overensstemmende med § 8 i Loven om Skibes Forsikring mod Krigsfare. Jeg gjorde en Bemærkning ved første Behandling af dette Lovforslag om denne Paragraf, jeg mente ikke, den var rigtig heldigt affattet, men efter de Udtalelser, som den højtærede Handelsminister ved den Lejlighed kom med, kunde jeg slaa mig til Taals med Affattelsen. Jeg skal nu sige, at jeg billiger, at § 7 i dette Lovforslag er affattet i Overensstemmelse med § 8 i det andet Lovforslag, thi hvis § 7 her blev noget forandret, vilde det i høj Grad svække den Fortolkning af § 8, Handelsministeren fremsatte ved første Behandling af det andet Lovforslag. Men jeg forstaaer altsaa § 7 paa samme Maade, som den højtærede Handelsminister forleden forstod § 8 i den anden Lov, at hvis et Skib er sejlet hjemme fra under Fredsforhold og i god Tro kommer til en Havn, der er blevet en fjendtlig Havn under Sejladsen, saa er den Ladning, som dette Skib sejler med, fremdeles forsikret, hvis den da var forsikret hjemme fra, uanset at den egentlig efter Ordlyden i § 7 ikke kan falde ind under de Tilfælde, hvor Forsikringen, trods den indtraadte Krigstilstand, bevares.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig og anbefale Lovforslaget paa mit Partis Vegne.

Poul Rasmusen: Den Forskellighed, der er med Hensyn til Forsikring af Skibe og Forsikring af Ladninger, nødvendiggør ogsaa forskellige Regler. Og det er ret naturligt, at man, naar man maa gaa til en Forskellighed i Reglerne, gaar bort fra Solidaritet og tvungen Forsikring, gaar over til et andet Princip. Herigennem er man da naaet til, at dette Institut i det hele skal drives forretningsmæssigt, og at Staten er Medindehaver af denne Forretningsdrift. Det kan, hvad enten man i øvrigt mener, det er heldigt, at Staten er delagtig i saadan Forretningsdrift eller ikke, under de forhaandenværende Om-